

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 20Cb/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123400366
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Židek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:6123400366.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Veronikou Židek v právnej veci sporu žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Prešovská 48, Bratislava, IČO: 35 850 370, právne zastúpený: Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s. r. o., so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: L. Š., X.. XX.XX.XXXX, L. H. N. XXXX/XX, D., J. J. S. H. L. Š. - G., R. H. J. H. XXXX/XX, D., A.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Albín Lancz, advokát so sídlom Mierová 1435/33, Galanta, o zaplatenie 10 601,63 eura s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Dňa 18.09.2023 podal žalobca na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu o zaplatenie sumy 10 601,63 eura s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že dňa 01.11.2017 uzatvorili Žalobca a Žalovaný v súlade s ustanoveniami § 15 a nasl. zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších zmien a doplnkov, Zmluvu č. PZ00141828_001 o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd (ďalej len „zmluva“) predmetom ktorej bol záväzok žalobcu ako dodávateľa uskutočniť do odberného miesta žalovaného ako odberateľa dodávku pitnej vody z verejného vodovodu, odvádzanie a čistenie odpadových vôd a záväzok žalovaného ako odberateľa uhrádzať žalobcovi platby za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd. Ceny za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd sú v zmysle čl. III bod 3 stanovené rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a sú uverejnené na internetovej stránke spoločnosti www.bvsas.sk. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky dodávky pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzania odpadových vôd verejnou kanalizáciou (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“ alebo „VOP“). Žalobca vystavil žalovanému za dodané služby nasledovné faktúry: faktúra č. 3221001307 splatná dňa 16.02.2022 na sumu 10 601,63 eura. Žalovaný neuhradil dlžnú sumu ani čiastočne. Žalobca aktuálne eviduje celkový nedoplatok z vyššie uvedených faktúr vo výške 10 601,63 eura. Prvým dňom omeškania je deň nasledujúci po splatnosti každej faktúry, t. j. 17.02.2022 a ďalej. Žalobca je oprávnený požadovať tiež zmluvne dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,03 % denne (čl. III bod 3 Zmluvy), ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v súlade s § 369c Obchodného zákonníka.

2. Spolu so žalobou žalobca predložil súdu vyúčtovaciu faktúru č. 3221001207, Odpoveď na reklamáciu zo dňa 30.03.2022, odpoveď na mailovú správu zo dňa 09.05.2022, Zmluvu č. PZ00141828_001, VOP.

3. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa sp. zn. 25Up/1507/2023 zo dňa 03.10.2023.

4. V odpore žalovaný uviedol, že v priebehu mesiaca október 2021 došlo k vystaveniu vyúčtovacej faktúry za odber vody na adrese X. D.. H.. K.. Š. X/X, L. J. L. s číslom odberu OM00110128, ktorá pojednávala ešte len o spotrebe na úrovni 290 m³. Uvedený odpočet bol následne zo strany odberateľa reklamovaný, pretože údaj o spotrebe nebol súladný s vodomerm odberateľa nachádzajúcim sa na začiatku vnútorných rozvodov odberateľa (vodomer ukazoval 238 m³). Priestory žalovaného boli totiž dlhodobo neužívané, a preto nemal vodomer vykazovať žiadnu spotrebu (tak ako ukazoval vodomer na hranici pozemku). Následne došlo dňa 02.01.2022 k nahláseniu pravdepodobnej havarijnej situácie, ktorá sa navonok prejavovala presakovaním vody na povrch chodníka v blízkosti našej nehnuteľnosti. Na základe tejto notifikácie došlo k odstaveniu prípojky vody k nehnuteľnosti. V nadväznosti na uvedenú situáciu došlo k expedovaniu novej vyúčtovacej faktúry, ktorá pojednávala o spotrebe vody na úrovni 4 399 m³ a vyčíslovala nedoplatok pre odberateľa v sume 8834,69 eura. V reakcii na uvedenú faktúru došlo opakovane k reklamáci daného stavu, ktorá bola vyriešená v smere zotrvania žalobcu na nároku na úhradu za vodné a stočné. Nakoľko boli dané závery vodárenskej spoločnosti nesprávne, tak žalovaný žalobcovi listom zo dňa 18.03.2022 s názvom Reklamácia, Odmietnutie vyúčtovacej faktúry a Osvetlenie stavu, podal komplexnú reflexiu skutkového a právneho stavu. Aj napriek uvedenému pristúpil žalobca k podaniu žaloby. Ústavný súd uznesením č. k. PL. ÚS 5/2022 z 30. marca 2022 prijal na ďalšie konanie návrh prezidentky a zároveň pozastavil účinnosť napadnutého ustanovenia, a to konkrétne pôvodné znenie § 4 ods. 1 a § 15 ods. 1 písm. f) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o verejných vodovodoch“). K pozastaveniu teda došlo práve indikovaným vyhlásením 31.03.2022. Žalobou napadnutá spotreba sa vzťahuje k obdobiu od 11.10.2021 do 31.01.2022 a vyúčtovacia faktúra bola vyhotovená dňa 02.02.2022 so splatnosťou ku 16.02.2022. Všetky rozhodné momenty teda jednoznačne nastali pred pozastavením účinnosti dotknutých ustanovení a v intenciách zákazu retroaktivity sú preto sú pre prejednávajúcu záležitosť určujúce pôvodné znenia týchto ustanovení. Pozastavenie účinnosti teda nemá retrospektívne účinky a rozhodne nemôže vyvolávať nové povinnosti na strane subjektu, ktorý pôvodne nebol ich nositeľom. Nad rámec uvedeného žalovaný poukázal aj na ďalší faktor v podobe, že žalovaný nie je vlastníkom vodovodnej prípojky, na ktorom vznikla spotreba deklarovaná vyúčtovacou faktúrou v dôsledku havárie na potrubí, nakoľko tým je obec ako subjekt, ktorý danú prípojku zhotovil (bude predmetom opisu samostatnej časti). Žalovaný totiž vie jednoznačne zdefinovať prostredníctvom vodomeru na začiatku jeho vnútorných rozvodov, že k úniku došlo mimo tejto časti rozvodov. K nadmernej spotrebe došlo z dôvodu poškodenia vodovodnej prípojky vo vlastníctve obce, ktorej údržbu a správu v rozhodnom období mala povinnosť zabezpečiť vodárenská spoločnosť. Za samotné náklady plynuce zo svojvoľného prenikania vody do priestoru v okolí vodovodnej prípojky sú preto zodpovedné práve tieto subjekty a nie samotný odberateľ vody (žalovaný). Nedošlo teda k spotrebe vody žalovaným, ale k úniku vody z dôvodu poškodenia vodovodnej prípojky obce, ktorej údržbu mal zastrešovať žalobca. Tento únik vody následne nie je možné pričítať žalovanému ako jeho spotrebu (vodomer na hranici pozemku, pôvodne fakturačný vodomer osadený žalobcom, totiž jasne preukazuje, že k spotrebe v nehnuteľnosti nedošlo). Prezentovaný skutkový stav manifestuje a potvrdzuje aj vodomer osadený na začiatku vnútorného rozvodu nehnuteľnosti žalovaného, ktorý nezaznamenal žiadny zvýšený prietok a spotrebu vody, z čoho je možné jednoznačne ustáliť, že k úniku došlo v priestore medzi vodomerm osadeným v šachte (s Č. XXXXXXXXX) a vodomerm nachádzajúcim sa na hranici pozemku (s číslom ...XXXX). Takto vymedzený priestor je potom tvorený práve len vodovodnou prípojkou obce. Haváriu v tejto oblasti rovnako deklaruje aj spozorovaná hladina vody na chodníku, ktorá demonštruje rozsah úniku vody z tejto prípojky, ktorá presiakla až nad úroveň chodníka. Žalovaný doplnil aj vyúčtovaciu faktúru zo skoršieho obdobia, ktorá vytvára porovnávací podklad pre našu skoršiu spotrebu a manifestuje, že sa muselo jednať o haváriu, keďže spotreba 4400 m³ je niekoľko tisíc násobne vyššia ako pôvodná spotreba (uvedený priestor je totiž dlhoročne neužívaný). K položke stočného žalovaný uviedol, táto bola na faktúre uplatnená nedôvodne a jej úhrada by predstavovala bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, nakoľko túto službu žalovanému neposkytol. Žalovaný namietal aj stočné vo výške 4 384, 41 eura plus DPH, teda celkovo v sume 5 261, 29 eura. Z objektivizovaného faktického stavu vyplynulo, že spotreba vody vznikla jej havarijným únikom do voľného priestoru v okolí prípojky. Je teda nepochybné, že táto voda nebola a nemohla byť odvedená kanalizačným systémom, a preto položka stočného nemá právny titul. Táto suma je preto na faktúre uvedená bez právneho dôvodu. Vzhľadom na únik vody v množstve takmer 4400 m³ bolo dôvodné preskúmať aj správnosť a funkčnosť meracieho zariadenia v podobe vodomeru. Je možné, že tento nástroj nefunguje správne, prípadne že bol ovplyvnený vonkajším zásahom, ktoré skutočnosti majú taktiež relevanciu pre možnosť posúdenia konečného množstva vody. Javí sa ako nepravdepodobné,

že by došlo k úniku vody v takomto rozsahu, nakoľko uvedený objem by mal za normálneho stavu za následok záplavu celej ulice (bežný bazén rodinného domu má objem 50 m³). Do tohto času však žalovaný nebol vyrozumený, či k takejto previerke došlo a či je vodomer, na základe ktorého žalobca deklaruje spotrebu vody funkčný. V rámci predmetného odberu bol žalovaný upozornený v priebehu mesiaca október 2021 na zvýšenú spotrebu vody, a to pri korelácii odberu na úrovni 290 m³. V nadväznosti na uvedené sa preto zdá sporné, prečo nedošlo k obdobnému upozorneniu aj v rámci mesiaca december 2021 kedy došlo k nameraniu spotreby vodomerom v rozsahu 4400 m³. Aj uvedená rozpornosť preto navodzuje dojem zmätočnosti a nepreskúmateľnosti celej kauzy. Fakturačné meradlá bývajú spravidla na päte domu, respektíve na hranici pozemku, kde je odberná stavba umiestnená. Určenie fakturačného meradla a jeho osadenie do šachty na verejnom priestranstve vo vzdialenosti asi 4 metre od hranice pozemku žalovaného nepovažuje za právne konformné riešenie, obzvlášť keď je k dispozícii meradlo, ktoré je na hranici jeho pozemku. Žalovaný nebol prizvaný k osadeniu nového meradla do šachty a nebola ani upozornená, že došlo k zámene pôvodne určeného fakturačného vodomeru (na hranici nášho pozemku) za nový vodomer.

5. Spolu s odporom žalovaný predložil súdu Fotodokumentáciu, opravnú faktúru č. 3211010209, reklamáciu zo dňa 10.11.2021, reklamáciu zo dňa 18.03.2022, situačný náčrt k rekonštrukcii vodovodu, technickú správu rekonštrukcii vodovodu, upozornenie od žalobcu na vysokú spotrebu vody, vyúčtovaciu faktúru č. 4211219597, vyúčtovaciu faktúru č. 4221201339.

6. K odporu vyjadril žalobca a zdôraznil, že samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Aplikované na sporové konanie o zaplatenie peňažného dlhu, ak žalobca ako veriteľ preukáže právny titul, čo v danom prípade žalobca spoľahlivo preukázal, je potom na žalovanej ako dlžníčke aby preukázala, že vzniknutý dlh zaplatila alebo že dlh mal byť stanovený v inej výške. Žalobca zdôraznil, že žalovanú opakovane upozornil, že v zmysle § 42 ods. 7 zákona č. 442/2004: „Vlastníctvo k vodovodným prípojkám alebo ku kanalizačným prípojkám, prípadne k ich častiam zriadeným pred účinnosťou tohto zákona zostáva zachované.“ Žalobca tak nemal žiadnu povinnosť vo vzťahu k údržbe uvedenej prípojky. Novela zákona o kanalizáciách, na ktorú vo svojej argumentácii poukazuje žalovaný, nadobudla účinnosť dňa 30.12.2021, pričom zo všetkých skutkových okolností je zrejmé, že k prípadnej havarijnej udalosti muselo prísť pred týmto dátumom (už za mesiac október prišlo k prvej reklamacii zo strany žalovaného). Zákon neukladá žalobcovi ako poskytovateľovi služby povinnosť šetriť okolnosti sprevádzajúce odber vody a/alebo odvádzanie odpadových vôd. Ak sa osoba, ktorá má uzatvorenú zmluvu so žalobcom podieľa na spotrebe vody/odvádzaní odpadových vôd s inými osobami, potom je to práve táto osoba, ktorá má následne právo domáhať sa kompenzácie od týchto osôb (spolu odberateľov alebo spoluproducentov). Vlastná povinnosť osoby s uzatvorenou zmluvou voči dodávateľovi vody zaplatiť však zostáva nedotknutá. Vo vzťahu k žalovanej ako fyzickej osobe - podnikateľovi nemá žiadnu poučovaciu povinnosť ohľadom jeho povinností, ktoré mu vyplývajú priamo zo zákona. Žalobca má za to, že v danom prípade neboli preukázané konkrétne okolnosti a najmä prípadný rozsah havarijnej udalosti, reklamácia žalovaného sa vzťahuje už na obdobie, kedy ešte nebola účinná sporná (a následne zrušená) novela zákona č. 442/2002 Z. z., žalobca v zmysle § 42 ods. 7 nemal povinnosť podieľať sa na údržbe, žalovaný ako podnikateľský subjekt zodpovedá za úhradu vzniknutej spotreby, čím nie je dotknutý jeho prípadný regresný nárok voči iným subjektom.

7. Žalovaný v duplike uviedol, že dňa 02.01.2022 žalovaný hlásil telefonicky na poruchovú službu žalobcu, že eviduje vytekajúcu hladinu vody na verejnom priestranstve pred jej prevádzkou (žalovaný na túto skutočnosť upozornil jej správca prevádzky p. J.). Táto skutočnosť bola zachytená aj v rámci Reklamácie zo dňa 03.01.2022, ktorá bola adresovaná žalobcovi. Na základe uvedeného oznámenia žalobca zabezpečil výjazd poruchovej služby a tá pristúpila k odstaveniu vody v šachte na verejnom priestranstve. Uzavretím prívodu vody došlo k odstráneniu vytekania vody a vodná mláka na verejnom priestranstve bola postupne vsiaknutá do nižších vrstiev. Žalovaný však nemal právnu možnosť ako zabezpečiť opravu vodovodnej prípojky vo vlastníctve iného subjektu (obec) a súčasne nachádzajúcej sa na cudzom pozemku (verejné priestranstvo vo vlastníctve obce). Uvedená havária na prípojke je teda podľa názoru žalovaného na potrubí stále prítomná a keby dôjde k otvoreniu ventilu, tak bude možné opätovne pozorovať únik vody do verejného priestranstva a presne identifikovať havarijnú udalosť. Túto činnosť však bude žalobca musieť riešiť priamo s vlastníkom vodovodnej prípojky (obec), ktorý je zodpovedný za jej údržbu a opravu. Žalobca prostredníctvom repliky žiadnym spôsobom nereflektuje obranu poukazujúcu na skutočnosť, že vlastníkom prípojky je obec. Na preukázanie

uvedenej skutočnosti pritom bola doložená projektová dokumentácia, ktorú získal z operátu obce. Predmetné prípojky boli obcou budované priamym napojením na hlavnú vetvu verejného vodovodu, ktorý je vo vlastníctve žalobcu, a teda žalobca musel byť účastníkom a stranou územného a stavebného konania, a teda aj musí mať vedomosť o tom, že tieto prípojky zriadila obec. Na začiatku vnútorných rozvodov žalovaného je pritom vybudovaná šachta s vodomerom umiestneným žalobcom, a táto šachta sa nachádza na hranici pozemku (za bránou, ktorá oddeľuje priestor od verejného priestranstva). Tento vodomer je preto objektívnym faktorom, ktorý potvrdzuje, že k spotrebe vody od roku 2021 v rámci rozvodov a prevádzky nedošlo (prevádzka je dlhodobo zatvorená). Uvedený vodomer aj v súčasnej dobe ukazuje stav 238 m³. Práve toto meradlo preto deklaruje, že spotreba vody, ktorá je uvedená vo faktúre žalobcu unikla v rámci potrubia pred šachtou, ktoré sa nachádza na verejnom priestranstve, a ktoré je vo vlastníctve obce. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a povinnosť k úhrade za spotrebu vody, ktorá unikla pred jeho rozvodmi a nebola ním spotrebovaná. Odpočet vodomeru sa vykonával vždy z vodomeru, ktorý sa nachádza na pozemku žalovaného. Žalobca si bez vedomia a súhlasu žalovaného dodatočne určil ako odpisové meradlo to, ktoré sa nachádza v šachte na verejnom priestranstve. Zo strany žalobcu došlo pravdepodobne v rámci pandemického obdobia k svojvoľnému určeniu, že meradlo, z ktorého bude odpisovať spotrebu vody bude vodomer v šachte na verejnom priestranstve. Do uvedeného času sa však odpočet spotreby vždy realizoval v šachte na pozemku žalovaného (uvedené odpočty sa realizovali za účinnosti žalovaného). Zmluva o pripojení medzi sporovými stranami v rámci otázky odberného miesta špecifikuje len identifikátor OM00110128 17-19050-000, a teda v Zmluve nie je zavedená identifikácia konkrétneho vodomera (zmluva však pojednáva o stave zo dňa 03.09.2017 v množstve 22 m³, pričom tento údaj pochádza z vodomeru na našom pozemku, čo podporuje práve tento vodomer za určujúci). V spornej vyúčtovacej faktúre sa uvádza označenie 16182459, ale s určením tohto vodomeru za miesto realizácie odpisu spotreby, nedal žalovaný nikdy súhlas. Žalovaný považoval za určujúce meradlo to, ktoré má na začiatku vnútorných rozvodov na svojom pozemku. V skorších vyúčtovacích faktúrach z roku 2018 a 2019 sa aj uvádza odlišný vodomer ako na vyúčtovacej faktúre, ktorá tvorí podklad tejto žaloby. V skoršom období bol teda určený vodomer s číslom 12441438 ako vodomer, na základe ktorého sa určovala spotreba. Nie je preto zrejmé, ako došlo k zmene daného vodomeru. Žalovaný pritom nemal možnosť registrovať zmenu čísla vodomeru uvedenú na vyúčtovacej faktúre, kým stav vodomeru korešpondoval s ukazovateľom na vodomere. Akonáhle však vyúčtovacia faktúra uviedla iný stav ako ukazoval vodomer na pozemku žalovaného, tak predmetný rozdiel reklamoval. Táto prvotná reklamácia zo dňa 10.11.2021 (už je súčasťou spisu) bola pritom založená práve na fotografii tohto vodomeru žalovaného a žalobca túto reklamáciu uznal a pôvodnú vyúčtovaciu faktúru č. 4211219597 (spotreba bola údajne 292 m³) zmenil a vystavil opravnú faktúru č. 3211010209 na základe fotografie vodomeru a vyplatil preplatok. Žalobca týmto postupom sám rešpektoval vodomer v šachte žalovaného. Pre podporu pozície odkazuje na § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, ktorý uvádza, že nejasné ustanovenia zmluvy sa interpretujú v prospech strany, ktorá zmluvu nekoncepovala (nakoľko žalobca nešpecifikoval v zmluve vodomer, ktorý bude prislúchať k odbernému miestu, tak je nutné privoliť záveru, že ním je vodomer v šachte na začiatku rozvodov žalovaného). Aj pri polemike o určení meracieho vodomeru je však nesporné, že k úniku vody došlo pred meradlom (stále ukazuje spotrebu 238 m³), a teda k úniku došlo na prípojke vo vlastníctve obce, ktorá je napojená na meradlo na verejnom priestranstve (ukazuje spotrebu 4 400 m³). Zákon ukladá odberateľovi (žalovaný) povinnosť platiť za odber vody a za odvádzanie odpadových vôd prevádzkovateľovi verejného vodovodu a verejnej kanalizácie (žalobca) vodné a stočné (§ 28 ods. 3, ods. 6 zákona č. 442/2002). V preskúmanom prípade však k odberu vody ani odvodu odpadových vôd nedošlo, nakoľko voda unikla v rámci vodovodnej prípojky obce a následne bola vsiaknutá do terénu. Nedošlo teda k žiadnemu dodaniu vody, ani k odvodu odpadových vôd (vodomerom na hranici pozemku nepretiekla žiadna voda), a preto ani nemohla žalovanému vzniknúť povinnosť k úhrade vodného a stočného. Z uvedeného dôvodu preto na strane žalovaného nevzniká regresná povinnosť voči obci, ktorá si nespĺnila povinnosť k oprave vodovodnej prípojky, ale vzniká nárok žalobcu voči vlastníkovi vodovodnej prípojky k náhrade škody v podobe uniknutej vody (aj to len za obdobie, keď nebola účinná právna úprava, ktorá povinnosť opravy a údržby vodovodu na verejnom priestranstve ukladala priamo žalobcovi). Vodomer (meracie zariadenie) osadené žalobcom v šachte žalovaného na začiatku rozvodov vody teda určuje spotrebu vody pre fakturáciu žalobcom, pričom toto meradlo ukazuje spotrebu 238 m³. Pre stanovenie spotreby vody žalovanej nemôže byť určujúcim vodomer, ktorý si jednostranne určí žalobca (obzvlášť keď je tento vodomer vzdialený od priestoru žalovaného, pripojený vodovodnou prípojkou vo vlastníctve obce a keď existuje vodomer na päte rozvodov žalovaného).

8. Spolu s duplikou žalovaný predložil reklamáciu zo dňa 03.01.2022, fotodokumentáciu, opravnú faktúru č. 4181213785, faktúru č. 4194024566.

9. Na pojednávaní dňa 17.04.2024 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava podanej žaloby a písomných vyjadrení. Zo strany žalovaného neboli uvedené okolnosti, ktoré by zbavovali povinnosti zaplatiť uplatňovaný nárok. Žalobca bol v zmluvnom vzťahu práve so žalovaným. Tvrdenia žalovaného sú len veľmi všeobecné, ničím nepreukázané. Právna argumentácia žalovaného nie je správna, vzťahuje sa za obdobia pred účinnosťou noviel. A následne bola táto s sporná novela zrušená Ústavným súdom, z uvedených dôvodov trvá na podanej žalobe.

10. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného odkázal na ich skoršie podania. Meradlo žalovaného na päte domu manifestuje, že žiadnu spotrebu v rozhodnom období nemal, k úniku vody došlo v dôsledku mimoriadnej havarijnej situácie na verejnom priestranstve, na vodovodnej prípojke vo vlastníctve obce, pričom na túto skutočnosť novela nemá žiadny vplyv. Domáha sa preto elementárnej spravodlivosti a nemôže niesť zodpovednosť za únik vody, v rozvodoch cudzieho subjektu, ktoré nespotreboval. Navrhol žalobu zamietnuť.

11. Právom záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že sa doterajších vyjadrení. Má za to, že zo strany žalovaného nie je sporovaná spotreba vody, ale pasívna vecná legitímácia. Nárok smeruje na osobu, ktorá mala so žalobcom uzatvorenú zmluvu. Žalobca si v žiadnom prípade uplatňovanú spotrebu nevymyslel, ani s touto nijako nemanipuloval. Žalovaný bol opakovane upozornený jednak na to, že žalobca nebol vlastníkom vodovodnej prípojky, a tiež na postup v prípade údajnej havarijnej situácie. Jedná sa o pochybenie na strane žalovanej. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

12. Právny zástupca žalovaného právom záverečnej reči nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že nenamietal aj spotrebu vody, táto námietka bola predmetom prvotnej reklamácie, ako aj rozsiahlej argumentácie, kde poukazoval na stav meradla žalovaného, ktorý deklaroval, že k spotrebe vody v jeho priestore nedošlo. Že žiadna zmena vodomeru so žalovaným nebola konzultovaná ani autorizovaná. A preto dôvodne za zmluvný vodomer určený na odpis považoval ten na päte, na hranici pozemku. navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

13. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa podstatným obsahom spisového materiálu (žaloba s prílohami, vyjadrenia strán a ich prílohami, vyjadreniami právnych zástupcov na pojednávaní) a zistil nasledovný právny a skutkový stav veci:

14. Žalobca ako dodávateľ uzatvoril dňa 01.11.2017 so žalovaným ako odberateľom zmluvu č. PZ00141828_001, na základe ktorej mu dodával do odberného miesta žalovaného pitnú vodu a zabezpečoval jej odvádzanie do verejnej kanalizácie.

15. Vyúčtovacou faktúrou č. 3221001307 vyúčtoval žalobca žalovanému cenu poskytnutého plnenia za obdobie od 11.10.2021 - 31.01.2022 sumou 10 601,63 eura, čomu zodpovedá spotreba 4 393 m³ vody vzhľadom na počiatočný stav 238 m³ a konečný stav 4 631 m³ zaznamenaných na vodomere č. 16182459.

16. Žalobca reagoval na reklamáciu listom zo dňa 30.03.2022 a zo dňa 09.05.2022 tak, že reklamáciu neuznal.

17. Podľa § 28 ods. 3 zákona č. 442/2002 o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoVV“): „Za odber vody z verejného vodovodu platí odberateľ prevádzkovateľovi verejného vodovodu vodné, ak sa nedohodne, že vodné sa platí vlastníkovi verejného vodovodu. V prípade, že odberateľ nie je konečný spotrebiteľ, vzniká konečnému spotrebiteľovi povinnosť, aby za odobraté množstvo vody zaplatil odberateľovi rozpočítanú čiastku.“

18. Podľa § 28 ods. 5 ZoVV: „Právo na vodné vzniká vtokom vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom. Ak nie je osadené meradlo, právo na vodné vzniká vtokom vody do hlavného uzáveru pripojeného pozemku alebo stavby, prípadne do uzáveru hydrantu, výtokového stojana, plniaceho miesta alebo hadicového zariadenia; v takom prípade sa vodné stanoví smernými číslami spotreby vody.“

19. V zmysle § 28 ods. 6 ZoVV: „Za odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou platí producent prevádzkovateľovi verejnej kanalizácie stočné, ak sa nedohodne, že stočné sa platí vlastníčkovi verejnej kanalizácie. V prípade, že spoluproducenti vypúšťajú odpadové vody prostredníctvom producenta, vzniká spoluproducentom povinnosť, aby za vypúšťané množstvo odpadových vôd zaplatili producentovi rozpočítanú čiastku.“

20. Podľa § 28 ods. 8 ZoVV: „Právo na stočné vzniká vtokom odpadových vôd do verejnej kanalizácie.“

21. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že žalobca ako dodávateľ uzatvoril dňa 01.11.2017 so žalovaným ako odberateľom zmluvu o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd s dohodnutou adresou odberného miesta X.. H.. K.. Š. X, XXX XX, L. J. L., predmetom ktorej bola dodávka pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd za cenu dohodnutú v zmluve. Žalobca cenu poskytnutých služieb za fakturované obdobie od 11.10.2021 - 31.01.2022 vyúčtoval žalovanému vyúčtovacou faktúrou č. 23221001307 v sume 10 601,63 eura. Uvedená cena služieb zodpovedala spotrebe 4 393 m³ vody v danom období. Žalovaný faktúru nezaplatil a výšku vyfakturovanej sumy reklamoval a odmietol vyúčtovaciu faktúru (č. I. 41) s odôvodnením, že vo faktúre tvrdený záväzok je nesprávny a nie je záväzkom žalovaného. Žalovaný poukazoval na únik vody z prípojky vo vlastníctve obce, na meranie odberu vody do sporného momentu meradlom osadeným na hranici pozemku žalovaného a pod. Reklamáciu žalobca vyhodnotil ako nedôvodnú s odkazom na odpoveď zo dňa 04.02.2022.

22. Z nesporných tvrdení strán sporu mal súd tiež za preukázané, že číslo vodomera na spornej faktúre je 16182459 a číslo vodomera na faktúre číslo 4194024566 a faktúre číslo 4181213785 je 12441438.

23. Z listinných dôkazov (č. I. 7) je zrejmé, že stav odpočet spotreby bol vykonaný na meradle s číslom 16182459 a na faktúrach (č. I. 78, 79) bol odpočet spotreby vykonaný na meradle č. 12441438. Opravná faktúra č. 3211010209 bola vydaná na základe vodomera na hranici pozemku žalovaného, čo v konaní žalobca nijakým spôsobom nespochybnil, nepreukázal, že tomu tak nebolo a ani v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie. Súd preto tieto tvrdenia žalovaného považoval za nesporné a preukázané (fotografia č. I. 76, 77).

24. Žalobca prioritne opiera dôvodnosť svojej žaloby o vyúčtovaciu faktúru za obdobie od 11.10.2021 - 31.01.2022, pričom tvrdí, že si spotrebu vody nevymyslel. Z výsledkov dokazovania, kedy sú hodnotil jednotlivé dôkazy samostatne, avšak vo vzájomnej súvislosti, má za to, že žalovaný vykonal odpočet (hoci aj reálny) na inom vodomere, ako sa odpočet u žalovaného vykonával doposiaľ, za obdobia pred spornou faktúrou. Žalobca súdu ani žalovanému neobjasnil, prečo tak vykonal, ani neuviedol, že došlo k výmene vodomera, alebo vodomer na hranici pozemku žalovaného bol poškodený, nefunkčný a pod.. Naopak, žalobca tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nerozporoval, napriek tomu, že žalovaný opakovane poukazoval na skutočnosť, že doterajšie odpočty sa uskutočňovali z vodomera na hranici pozemku, a žalobca z týchto údajov reálne aj fakturoval žalovanému odber vody a stočné v zmysle uzatvorenej zmluvy. Žalobca súdu nevysvetlil, prečo fakturoval spotrebu preukázateľne z iného vodomera. Nemožnosť takéhoto odberu studenej vody vyplýva z účelu odberného miesta, ktorým nie je stavebný účel, domácnosť, záhrada, ale ostatné, žalovanou uvádzané, ako prevádzka, ktorá je dlhodobo zatvorená (č. I. 69 rub). Ani tieto tvrdenia žalovaný nespochybnil. Súd teda považuje za preukázané, že sa pitná voda u žalovaného neodoberala a nepoužívala (č. I. 77 - stav vodomera stále pri spotrebe 238 m³, ako v opravnej faktúre č. 3211010209). V opravnej faktúre je síce číslo vodomera 16182459, avšak oprava faktúry sa vykonala na základe doručenej fotografie, nie na základe reálneho odpočtu pracovníkom žalobcu, preto zrejme žalobca nemal vedomosť z akého vodomera sa vykonal odpočet. V spornej faktúre nameraná hodnota nemôže zodpovedať realite, čo vyplýva aj zo samotnej histórie predchádzajúceho odberu vody na predmetnom odbernom mieste meraním vodomermom č. 12441438 (č. I. 77, 78), kedy dokonca za bežnej prevádzky žalovaný spotreboval 11 m³ vody a 5 m³ vody. Fakturované množstvo vody nemohlo zodpovedať realnej spotrebe, keď 18- násobne prevýšilo spotrebu za predchádzajúce obdobie, pričom takto enormne zvýšená spotreba vody vodomermom žalovaného nebola ničím preukázaná v prevádzke, ktorá bola dlhodobo zatvorená.

25. Súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že spotreba vody v spornom období bola nameraná správne na správnom vodomere, na akom sa doposiaľ merala reálne spotreba vody žalovaného v prevádzke. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno preukázania

správnosti fakturácie dodaného a odvedeného množstva vody, keď síce predložil vyúčtovaciu faktúru, ale neodstránil žalovaným namietanú spornosť fakturácie. Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že medzi stranami bola zaužívaná prax, že sa skutočný odber vody meral meradlom č. 12441438. Žalobca podľa údajov z tohto meradla vykonával fakturáciu. Túto prax žalobca nespochybnil. Skutočnosť, že v zmluve so žalovaným nemal presné označenie vodomera, ale iba odmerného miesta, tak v zmysle § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka treba pripísať žalobcovi na ťarchu.

26. Súd vedený týmito úvahami preto žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú, keď sa žalobcovi nepodarilo preukázať spotrebu vody u žalovaného, na ním uvádzanom vodomere, podľa ktorého bola vykonávaná fakturácia do spornej faktúry.

27. Ak sa v odôvodnení súd nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Zároveň súd uvádza, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

28. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

35. Súd podľa § 257 CSP, výnimočne neprizná úspešnej strane náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za úspech v konaní. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane strán konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia individuálnych okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery strán konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup strany v konaní. Nakoľko súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol výnimočne postupovať v zmysle § 257 CSP, a nepriznať náhradu trov konania žalobcovi, pričom ani žalovaná takéto dôvody neuviedla, rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).